

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS SHEMINI • MAAMAR 1

לִוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ

“This Leviathan You Formed to Play With”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/shemini/1/

1 לויטן זע יצרת לשחק בו. איתא במדרש רבה פ' שמיני פ' י"ג בהמות ולויטן הם קניגון של צדיקים לעתיד לבא כו'

"This Leviathan You formed to play with." It is stated in Midrash Rabbah, Parshas Shemini, section 13: "Behemoth and the Leviathan are the hunting contest (kenigon) of the tzaddikim in the Time to Come," etc.

בהמות נותץ ללויטן בקרניו וקורעו ולויטן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו כו' ולא כך תנינן הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר כו'

"Behemoth strikes the Leviathan with its horns and tears it apart, and the Leviathan strikes Behemoth with its fins and stabs it," etc. "But have we not learned: 'All may slaughter, with anything one may slaughter, and at any time one may slaughter, except with a harvesting sickle,'" etc.,

עד חדוש תורה מאתי תצא. שהקב"ה יתיר אז שחיטה זו שישחוט הלויטן את הבהמה בסנפיריו. until: "An innovation in Torah will go forth from Me." [That is,] the Holy One, blessed be He, will then permit this slaughter, that the Leviathan should slaughter the beast with its fins.

ובהמות אלו זהו ענין שור הבר (וכמ"ש בתרגום יונתן בתהלים סי' נ' ע"פ בהמות כהררי אלף ותור בר כו' ועיין בב"ב דע"ד ב' ע"ה א').

And this Behemoth is the wild ox (shor habar). (As is written in Targum Yonasan on Psalms, chapter 50, on the verse "Behemoth on a thousand mountains": "and the wild ox (tor bar)," etc. And see Bava Basra, folio 74b [and] 75a.)

ולהבין ענין קניגין זו דלויטן עם שור הבר. הענין כי יש ב' מיני צדיקים. הא' אותן שהם בסתר שעבודתם ברוחניות פ"י בכוונת הלב לייחד יחודים עליונים ובבחינת עליות.

To understand this hunting contest of the Leviathan with the wild ox: the explanation is that there are two kinds of tzaddikim. The first are those who are hidden, whose service is in spirituality; that is, in the intention of the heart, to bring about supernal unions (yichudim), and on the level of ascents.

וכגון רשב"י כשהיה במערה י"ג שנה שבודאי לא היה יכול לקיים במעשה כמה מצות מעשיות

For example, Rabbi Shimon bar Yochai when he was in the cave for thirteen years, when he certainly could not fulfill a number of practical mitzvos in deed,

שהרי לא היו ניזונים רק מחרובא ועינא דמיא דאיברי להו אי"כ לא קיים אכילת מצה בפסח וקדוש על היין ואתרוג וסוכה כו'.

since they were nourished only by "a carob tree and a spring of water that were created for them." If so, he did not fulfill the eating of matzah on Pesach, Kiddush over wine, the esrog, the sukkah, etc.

וכן האריז"ל היה ג"כ גם בבחינה זו (ר"ל ע"ד מ"ש בזהר ח"ג) (דקפ"ז ע"ב) ע"פ וידגו לרוב בקרב הארץ משא"כ שאר נוני ימא שאינן בארץ רק בים זהו ענין המלאכים כו'.

Likewise the Arizal, of blessed memory, was also of this level as well. (That is to say, along the lines of what is written in the Zohar, Part III) (folio 187b), on the verse "And may they multiply like fish, abundantly, in the midst of the land"; whereas the other fish of the sea (nunei yama), which are not on land but only in the sea, refer to the angels, etc.

והב' הם אותן צדיקים שהן בגילוי שעבודתם בגשמיות בקיום המצות מעשיות ושמחת בחגך שהוא ג"כ המשכת אורות עליונים מועדי הוי' והשמחה הוא הגילוי אור א"ס ב"ה שנמשך ומתגלה

The second are those tzaddikim who are revealed, whose service is in physicality: in fulfilling the practical mitzvos and "You shall rejoice on your festival," which is also a drawing down of supernal lights, "the appointed times of Havayah"; and the joy is the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is drawn down and revealed

(וכמש"ל בפ' צו) והמשכה זו הוא ע"י המצו' בעובדא דוקא כמארז"ל שבזמן הבית אין שמחה אלא בבשר

(and as is written above in Parshas Tzav). And this drawing down is through the mitzvos in actual deed specifically, as our Sages, of blessed memory, said that in the time of the Temple "there is no joy except with meat";

דהיינו מצות שלמי שמחה שהיו מביאים בכל יו"ט כו' ועכשיו אין שמחה אלא ביין וכדלקמן.

that is, the mitzvah of the peace-offerings of rejoicing (shalmei simchah) that they would bring on every Yom Tov, etc.; "and now there is no joy except with wine," as [will be explained] below.

ועיקר ההמשכות בפסח ע"י מצה ובשבעות ע"י מ"ת ובסוכות ע"י סוכה ולולב ומיניו ובלעדי זה אי"א להמשיך כלל

The main drawings-down are: on Pesach, through matzah; on Shavuot, through the Giving of the Torah; and on Sukkos, through the sukkah and the lulav and its species. Without this it is impossible to draw down at all

(אבל רשב"י שהיה מבחינת לויתן ונוני ימא דאזלין ביבשתא כנ"ל המשיך ההמשכות כשהיה במערה ע"י יחודים ועליות כו' כנ"ל).

(but Rabbi Shimon bar Yochai, who was of the level of the Leviathan and of "the fish of the sea that go on dry land," as mentioned above, drew down these drawings-down when he was in the cave through unifications and ascents, etc., as mentioned above).

והנה באמת אי אפשר להגיע (אן רירען בל"א) אלקותו ית' ע"י עבודה הגשמיות אלא ע"י עבודה רוחניות

Now, in truth, it is impossible to reach (in Yiddish, an rirn ["to touch"]) His G-dliness, may He be blessed, through physical service, but only through the spiritual service

של הצדיקים הנ"ל והם נקראים נוני ימא כדגים אלו שהים מכסה עליהם כך הם מבחינת עלמא דאתכסא וישנם בכל דור ודור שהם צדיקים שבסתר כו'

of the tzaddikim mentioned above. They are called "fish of the sea" (nunei yama): just as these fish are covered by the sea, so they are of the level of the hidden world (alma de'iskasya). They exist in every generation; they are the hidden tzaddikim, etc.

והם המחברים העולמות לא"ס ב"ה (וע"ד שאמרו דוד היה מחבר תורה שלמעלה בהקב"ה) וזהו ענין לויתן שהוא לשון התחברות כמו הפעם ילוה אישי אלי כו'

And they are the ones who connect the worlds to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He (and along the lines of what they said: "David would connect the Torah above with the Holy One, blessed be He"). This is the meaning of "Leviathan," which is a term of connecting, as in "This time my husband will be joined to me," etc.

(הג"ה) (עיי' פ"ק דע"ז ד"ג ע"ב רביעית יושב ומשחק עם לויתן שנאמר לויתן זה יצרת כו' ועיי' בשמות רבה פט"ו דקל"ב ב' מענין לויתן זה כו')

(Gloss:) (See the first chapter of Avodah Zarah, folio 3b: "In the fourth [three hours] He sits and plays with the Leviathan, as it is said, 'This Leviathan You formed,'" etc. And see Shemos Rabbah, section 15, folio 132b, on the subject of "this Leviathan," etc.;

ובזח"א ויחי דרמ"ז א' שמות י"א ע"ב בשלח ד"נ ע"ב אחרי דנ"ח ע"א שלח קע"ד א' ועיי' בעמה"מ שי"ד פי"ד דפ"ד ע"ג)

and in the Zohar, Part I, Vayechi, folio 247a; Shemos, 11b; Beshalach, folio 50b; Acharei, folio 58a; Shelach, 174a. And see Emek HaMelech, Shaar 14, chapter 14, folio 84, column c.)

והנה בג' שעות רביעיות הוא נקרא סמוך למנחה כדאיתא בגמ' ר"פ ערכי פסחים ויצחק תיקן תפלת המנחה וידוע דיצחק הוא לשון צחוק וצחוק כמ"ש צחוק עשה לי אלקים וכמ"ש מזה בד"ה ושבת בשלום.

Now, the fourth [set of] three hours is called "close to Minchah," as is stated in the Gemara at the beginning of the chapter Arvei Pesachim; and "Yitzchak instituted the Minchah prayer." It is known that "Yitzchak" is a term of laughter and play (tzechok and sechok), as it is written, "G-d has made laughter for me"; and as is explained about this in the discourse beginning "And I will return in peace."

ולכן אז יושב ומשחק עם לויטן כו' ועמ"ש בפ"י מנחה בד"ה ויקח מן הבא בידו מנחה כו' גם כי יצחק חפר בארות שהוא ענין העלאת מ"ן ועיין בפ' תולדות (דקמ"א סע"א),

Therefore at that time He "sits and plays with the Leviathan," etc. And see what is written on the meaning of "Minchah" in the discourse beginning "And he took from what came to his hand a gift (minchah)," etc. Also, [it is] because Yitzchak dug wells, which is the matter of raising mayin nukvin (feminine waters); and see Parshas Toldos (folio 141, end of side a).

והנה מבואר במ"א ענין הנזכר בגמרא (רפ"ו דברכות) דפ' והיה אם שמוע לא נקרא עדיין עושים רצונו של מקום כדבעי (ע"ש בתוספות)

Now, the matter mentioned in the Gemara (at the beginning of chapter 6 of Berachos) is explained elsewhere: that the section "And it will be, if you will listen" is not yet called "doing the will of the Omnipresent" as is fitting (see there in Tosafos).

והיינו לפי שלא נאמר בה בכל מאדך כמו בפ' שמע דהיינו שלהיות ההמשכה והגילוי מסוכ"ע בממכ"ע שזהו הנקרא עושין רש"מ.

This is because "with all your might" is not said in it, as it is in the section of Shema. That is: for there to be the drawing down and the revelation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) within the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is what is called "doing the will of the Omnipresent,"

זהו דוקא ע"י בכל מאדך בלי גבול כו' וזהו הבחינה הנזכר כאן שלהגיע ולהמשיך בחינת הפעם ילוה כו'

this comes specifically through "with all your might," without limit, etc. And this is the level mentioned here: that to reach and to draw down the level of "This time [my husband] will be joined," etc.,

זהו ע"י העבודה הרוחניות של הצדיקים הנקראים נוני ימא משא"כ בלא בחינת ככל מאדך אף שנאמר והיה אם שמוע תשמעו כו' כנ"ל.

is through the spiritual service of the tzaddikim who are called "fish of the sea"; which is not so without the level of "with all your might," even though it says, "And it will be, if you will diligently listen," etc., as mentioned above.

ועד"ז ארז"ל פ"ק דע"ז (שם) משחרב בהמ"ק אין שחוק כו' וכמ"ש בפ' תרומה (קס"ו ב)

Along these lines our Sages, of blessed memory, said in the first chapter of Avodah Zarah (there): "Since the Holy Temple was destroyed there is no play," etc.; and as is written in Parshas Terumah (166b)

בענין ונהר יחרב ויבש ובבראשית (ד"ו ע"ב) ומ"ש הרמ"ז שם (ד"ו א') גבי לרחוק דא יעקב.

on the subject of "And the river will be parched and dry"; and in Bereishis (folio 6b); and what the Ramaz writes there (folio 6a) regarding "To the far one': this is Yaakov."

ועי"ל בזה עפמ"ש בכהארז"ל שע"י תומ"צ ממשיכים יחוד זו"נ אבל להמשיך יחוד או"א שהוא המשכת אור חדש מא"ס ב"ה הוא ע"י מס"נ דייקא

One may further explain this according to what is written in the writings of the Arizal: that through Torah and mitzvos one draws down the union of Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus), but drawing down the union of Abba and Imma (Chochmah and Binah), which is the drawing down of a new light from the Infinite One, blessed be He, is specifically through self-sacrifice (mesirus nefesh).

וזהו ענין ק"ש למסור נפשו באחד ועמ"ש מזה בביאור ע"פ ונקדשתי בתוך בני ישראל בפ' אמור

This is the matter of the recital of the Shema: to give over one's soul at [the word] "One." And see what is written on this in the explanation on the verse "And I will be sanctified in the midst of the children of Israel," in Parshas Emor.

וזהו הפי' מ"ש כאן שהמשכה זו הוא דוקא ע"י עבודה רוחניות שמבחינת לויטן דהיינו חיבור היש לאין כו'

And this is the meaning of what is said here, that this drawing down is specifically through spiritual service, which is of the level of the Leviathan, namely, the joining of the yesh (something) to the ayin (nothing), etc.,

בבחינת מס"נ באחד ועי"ז ממשיכים להיות ילוח אישי אלי (ועמ"ש סדי"ה וללכן שתי בנות בענין ילוח אישי ובדי"ה נשא את ראש בני גרשון).

on the level of self-sacrifice at "One"; and through this they draw down [the state of] "my husband will be joined to me." (And see what is written at the end of the discourse beginning "And Lavan had two daughters," on the subject of "my husband will be joined," and in the discourse beginning "Take a census of the sons of Gershon.")

גם י"ל פי עבודה רוחניות דנשמות שמבחינת לויטן ע"ד מ"ש בש"ע א"ה (סי' צ"ה ס"א)

It can also be said that the meaning of the spiritual service of the souls that are of the level of the Leviathan is along the lines of what is written in the Shulchan Aruch, Orach Chaim (section 98, paragraph 1):

שהתפשטות הגשמיות קרוב למעלת הנבואה כו' וכענין המבואר בפע"ח שט"ז פ"א על הארז"ל אם הייתי דורש שמונים שנים כו'.

that the stripping away of physicality is close to the level of prophecy, etc.; and like the matter explained in Pri Etz Chaim, Shaar 16, chapter 1, about the Arizal: "If I were to expound for eighty years," etc.

והנה ארז"ל משחרב בהמ"ק אין שחוק כו' ברביעיות מאי עביד יושב ומלמד תינוקות של בית רבן תורה

Now, our Sages, of blessed memory, said: "Since the Holy Temple was destroyed there is no play," etc. "In the fourth [three hours], what does He do? He sits and teaches Torah to schoolchildren."

(ועיין מ"ש במקום אחר על פסוק וכל בניך למודי הוי' ועיין בפרדס בעה"כ ערך כרובים וכרוב היינו כרביא. ועמ"ש בד"ה מי יתנך כאח לי ועמ"ש בפ' ויצא קנ"ו ובמק"מ שם) ע"כ הג"ה.

(And see what is written elsewhere on the verse "And all your children shall be taught of Havayah." And see the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry "Keruvim"; and keruv means ke-ravya, "like a child." And see what is written in the discourse beginning "If only you were as a brother to me," and see what is written in Parshas Vayetzei, 156, and in the Mikdash Melech there.) End of the gloss.

אך להיות כי העוה"ז הוא גשמי לכן צריך לצדיקים שעבודתם בגשמיות לקיים מצות מעשיות והוא שארז"ל עמוד א' וצדיק שמו שעליו העולם עומד,

However, since this world is physical, there is therefore a need for tzaddikim whose service is in physicality, to fulfill the practical mitzvos. This is what our Sages, of blessed memory, said: "One pillar, and Tzaddik is its name," upon which the world stands.

(ועמ"ש בד"ה אשירה להוי"ו ועמ"ש בביאור ע"פ וקבל היהודים וע"פ טובה הארץ מאד מאד). וכל מה שיש ביבשה יש בים כי באמת צ"ל הא והא.

(And see what is written in the discourse beginning "I will sing to Havayah," and what is written in the explanation on the verse "And the Jews took upon themselves," and on the verse "The land is very, very good.") And "whatever there is on dry land there is in the sea"; for in truth there must be both this and that.

כי הנה הילוך הצדיקים הנק' נוני ימא היא נפלאה וגבוה מאד כמו עד"מ הדגים ששטים בים כך הם שטים ובטיסה אחת מגיע למעלה מעלה וגדולה הרבה מעבודת הצדיקים שבגשמיות שמחה בבשר כו' שהכל למטה במדרגה.

For the movement of the tzaddikim who are called "fish of the sea" is wondrous and very lofty. Just as, by way of analogy, fish swim in the sea, so they swim, and in a single flight reach higher and higher; and it is much greater than the service of the tzaddikim who are in physicality, "joy with meat," etc., which is all lower in rank.

משא"כ הילוכם שהוא כמשל דג הים ששט מקצה העולם ועד קצהו כך הילוכם ברוחניות בטיסה אחת (מיט איין שוי"פ בל"א)

Whereas their movement is like the analogy of a fish of the sea that swims from one end of the world to the other: so is their movement in spirituality, in a single flight (in Yiddish, mit ein shup ["with one push"]),

עולים ומגיעים למעלה מעלה ואין זה כלל בבחי' התלהבות ורתיחת הדמים כמו עבודת הצדיקים הנ"ל שבגשמיות שמחה בבשר שמחה ביין בחי' רשפי אש ושלהבת כו'

they rise and reach higher and higher. And this is not at all of the level of fervor and boiling of the blood, like the service of the tzaddikim mentioned above who are in physicality, joy with meat, joy with wine, the level of "flashes of fire" and flame, etc.;

אלא אדרבה בקרירות הדמים ובנחת (ועמ"ש בבה"ז וירא) (קיי"ב א') ע"פ וגם אמנה אחותי בת אבי היא כו' but, on the contrary, with coolness of the blood and with calm. (And see what is written in Biurei HaZohar, Vayera) (112a), on the verse "And moreover, she is indeed my sister, the daughter of my father," etc.,

ומי"ש בדי"ה בהעלותך את הנרות בענין חיך שלך גדול משלהם ובטיסה אחת מגיעים למעלה מעלה כו' כנ"ל.

and what is written in the discourse beginning "When you kindle the lamps," on the subject of "By your life, yours is greater than theirs." And in a single flight they reach higher and higher, etc., as mentioned above.

וא"א לבאר דבר זה בדיבור איך ומה הוא. ולכן לא קיים רשב"י בהיותו במערה כמה מצות מעשיות כנ"ל

It is impossible to explain this matter in speech: how and what it is. Therefore Rabbi Shimon bar Yochai, while he was in the cave, did not fulfill a number of practical mitzvos, as mentioned above;

אלא הכל ברוחניות למעלה מבחי' שמחה בבשר כו'. וזהו ענין סנפיריו של הלויתן (הנק' פלוי"ש פער"ן) שבהם הוא שט מן הקצה כו'.

rather, all was in spirituality, above the level of joy with meat, etc. And this is the meaning of the fins of the Leviathan (which are called flosch-federn), with which it swims from one end, etc.

ולכן העולם כולו עומד על לויתן שמקיף כל העולם כנודע בדברי רז"ל. ולעתיד הלויתן יעשה מלחמה עם שור הבר וישחטנו בסנפיריו.

Therefore the whole world stands upon the Leviathan, which encircles the whole world, as is known from the words of our Sages, of blessed memory. And in the Time to Come the Leviathan will wage war with the wild ox and will slaughter it with its fins.

כי הנה עבודת הצדיקים שבבחי' השנית נק' שור הבר פני שור מהשמאל אלא שהוא בר וזך כו'

For the service of the tzaddikim of the second level is called "the wild ox," "the face of an ox on the left," except that it is bar: pure and refined, etc.

כי הנה גם עבודתם במעשה גשמיות כמו ושמחת בחגך דיו"ט ואין שמחה אלא בבשר כו'

For even their service in physical deed, such as the "You shall rejoice on your festival" of Yom Tov, and "there is no joy except with meat," etc.,

אינו כפשוטו שיאכל בשר השור למלאות בטנו ח"ו וישיש בו אלא בחי' העלאות כענין שלמי שמחה מבשר גשמי.

is not in its plain sense, that one should eat the meat of the ox to fill one's belly, G-d forbid, and delight in it; rather, it is the level of elevations, like the peace-offerings of rejoicing from physical meat,

שהיה בזמן בהמ"ק שהיו ריח ניחוח ממש לה' ועד"ז הוא שמחה בבשר יו"ט וכמ"ש וישמחו בך כו' בך דייקא אלא שהוא לשון בקשה מפני שחרב בית מקדשנו כו'.

which, in the time of the Holy Temple, were literally "a pleasing fragrance to G-d." In the same way is the joy with the meat of Yom Tov, as it is said, "And may they rejoice in You," etc., "in You" specifically; except that it is phrased as a request, because our Holy Temple was destroyed, etc.

2 וזה נק' שור הבר מלשון בר לבב פי' בשר זך ובר דהיינו שמחה לה' הנולד מזה ברשפי אש והתלהבות כו'.

This is called "the wild ox" (shor habar), from the expression "pure of heart" (bar levav), meaning refined and pure meat; that is, the joy unto G-d that is born of it, with flashes of fire and fervor, etc.

אלא שאעפ"כ מילתא זוטרתא היא לגבי הילוך הנפלא של הצדיקים הנק' לויתן לפי שבא מדבר גשמי ובעל גבול כו'

Yet even so, it is a small matter compared with the wondrous movement of the tzaddikim who are called Leviathan, because it comes from something physical and limited, etc.;

משא"כ ההילוך שלהם שבטיסה אחת בקרירות ובנחת מגיעים למעלה מעלה שהיא גדולה יותר לאין קץ ולכן הלויתן ישחוט את שור הבר.

whereas their movement, in which they reach higher and higher in a single flight, with coolness and calm, is infinitely greater. Therefore the Leviathan will slaughter the wild ox.

פי' שיעלה אותו ע"י הטיסה שלו וזהו בסנפיריו שבהם ועל ידם עיקר העליה שלו כו'

That is, it will elevate it through its flight. This is [the meaning of] "with its fins," for in them and through them is its main ascent, etc.,

שזהו למעלה מכחם עצמם של הצדיקים הנק' שור הבר (וע' בפרדס בעה"כ ערך לויטן מענין הסנפירים).

which is above the power of the tzaddikim who are called the wild ox on their own. (And see the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry "Leviathan," on the subject of the fins.)

אך באמת גם שור הבר יעלה את הלויטן כי בבחי' אחת עבודתם נעלית יותר אף

In truth, however, the wild ox will also elevate the Leviathan, for in one respect their service is more exalted, even though

שהיא בבחי' עבודה גשמי' הרי כן צ"ל ע"פ התורה ושמחת בחגך ואין שמחה אלא כבשר ויין כו' ומצד זה יעלה הוא אותו.

it is on the level of physical service: after all, this is how it must be according to the Torah, "You shall rejoice on your festival," and "there is no joy except with meat and wine," etc. And from this aspect it will elevate [the Leviathan].

וזה יראה הקב"ה לע"ל לצדיקים כללות עבודתם בהאי עלמא ששניהם כא' טובים בהא האי עדיף ובהא האי עדיף.

And this is what the Holy One, blessed be He, will show the tzaddikim in the Time to Come: their service in this world as a whole (klalus), that both of them alike are good; in this respect this one is superior, and in that respect that one is superior.

(הג"ה. עוי"ל שנקרא שור הבר ע"ד ורב תבואות בכח שור ומימי לא קראתי לשורי שורי אלא לשורי שדי והתורה נק' ראשית תבואתה וכ"ז נמשך בכח שור ע"כ נק' צדיקים אלו ע"ש שור הבר.

(Gloss: One may further say that it is called the wild ox (shor habar) in the manner of "And much produce comes by the strength of the ox," and "In all my days I did not call my ox 'my ox,' but my ox 'my field'"; and the Torah is called "the first of His produce"; and all this is drawn down through the strength of the ox. Therefore these tzaddikim are called by the name shor habar.

ועוי"ל דהנה מבואר לעיל דבחי' צדיקים אלו זהו ענין עמוד א' וצדיק שמו כו' וזהו בחי' יוסף הצדיק והוא נק' שור כמ"ש בכור שורו הדר לו) (וכמ"ש בזוהר פ' שמיני דל"ח ב' ובמק"מ שם) ע"כ הג"ה.

One may further say: it was explained above that the level of these tzaddikim is the matter of "one pillar, and Tzaddik is its name," etc.; and this is the level of Yosef the Tzaddik, and he is called an ox, as it is written, "His firstborn ox, majesty is his." (And as is written in the Zohar, Parshas Shemini, folio 38b, and in the Mikdash Melech there.) End of the gloss.

והנה הלויטן ישחוט את שור הבר בסנפיריו אף שכהיום שחיטה כזו פגומה גמורה היא מחמת ההפסק כוי אבל לעתיד צ"ל כן דוקא.

Now, the Leviathan will slaughter the wild ox with its fins, even though nowadays such a slaughter is completely flawed because of the interruption, etc.; but in the Time to Come it must be so specifically.

כי ענין השחיטה זו היא בחי' עליות שור הבר למעלה מעלה ע"י הלויטן המעלהו בסנפיריו. ולכן צ"ל הפסק בינתיים שהרי א"א להיות כל העליי' בבת אחת.

For the matter of this slaughter is the level of the ascents of the wild ox higher and higher through the Leviathan, which elevates it with its fins. Therefore there must be an interruption in between, since it is impossible for the entire ascent to take place all at once,

כנודע שיש כמה היכלות היכל הזכות היכל הרצון כוי וא"א להיות כל העליות בפעם א' אלא הפסק בין היכל להיכל

as is known that there are a number of chambers (heichalos), the Chamber of Merit, the Chamber of Will, etc., and it is impossible for all the ascents to be at one time; rather, [there is] an interruption between one chamber and the next.

ולכן יתיר הקב"ה פגימה זו (ועיין מ"ש במ"א בענין עליית התפלה דרך ההיכלות עליונים כוי בביאור ענין מזוזה מימין וממש"ש יובן גם כאן). והנה שור הבר יעלה את הלויטן ע"י שידקרנו בקרניו:

Therefore the Holy One, blessed be He, will permit this flaw. (And see what is written elsewhere on the ascent of prayer by way of the supernal chambers, etc., in the explanation of the matter of "the mezuzah on the right"; and from what is written there it will be understood here as well.) And the wild ox will elevate the Leviathan by piercing it with its horns.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/shemini/1/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok